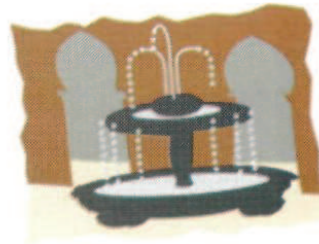

El Vichy Catalán

Construït en el lloc més adequat i en el moment més oportú, aquest hotel balneari ha mantingut incòlumes, a través del temps, el prestigi i la distinció que caracteritzen els bons establiments termals. Després d'una breu etapa rutinària i indefinida corresponent a la dècada dels seixanta, el Vichy Catalán va recuperar l'empenta, i avui dia és un esplèndid hotel de tres estrelles i, també, el balneari que ofereix al públic les instal·lacions hidroterapèutiques més modernes i innovadores d'Europa.

tòpic anomenaria «una inesgotable font de salut». Així, balnearis i plantes embotelladores es donen la mà i representen la principal riquesa de Caldes, que es complementa amb la ramaderia, les explotacions forestals, els conreus, la indústria tèxtil, diverses empreses familiars i la planta de gas butà que Repsol té a l'altra banda de la via fèrria, degudament allunyada del nucli urbà.

La tradició termal de la vila data del temps dels romans, del qual han sobreviscut precàriament algunes construccions, entre elles les restes d'unes termes que el pas dels anys i la secular incúria humana han anat malmetent fins a extrems deplorables. Avui dia estan en fase d'apuntament i restauració, i se n'ha impedit l'accés al públic perquè la seva estructura podria enderrocarse només de trepitjar-la. Durant les excavacions que es varen practicar a la zona sorgirien peces de gran interès arqueològic, com un cap de gos de bronze, monedes romanes d'èpoques diverses, fragments ceràmics, vasos votius, petits bronzes del segle IV dC, etcètera. Això, i

el fet de trobar-se a tocar una gran artèria de comunicacions, evidencia la intensa ocupació i la prosperitat d'aquest indret a l'època romana. Indret que no resulta forassenyat identificar amb *Aquis Voconis*, un punt de sojorn que consta als itineraris gravats als vasos votius dits *apol·linars*. També és possible, i recents troballes així ho palesen, que el centre s'hagués conegut com a *Aquae Calidae*. Pel que fa a la segona part del topònim, Malavella, el 1057 apareix, referit a un castell proper, amb la forma *Malavela* i posteriorment *Malavetula* (1362) i *Malaveteri* (1691). Altres teories proposen *Alhama vella* (Cortés y López) i *Mala abella* (Balari), nom amb què a Catalunya era coneguda la pedra tosca, força abundant a Caldes per trobar-se en un terreny d'origen volcànic (alguns elements dels absis de l'església parroquial de Sant Esteve són, precisament, ►

JORDI SOLER

■ La vila de Caldes de Malavella, a la comarca gironina de la Selva, gaudeix de notable fama gràcies a les seves aigües termals. Aquestes aigües, a diferència de les d'altres indrets de característiques semblants, no només tenen aplicacions hidroterapèutiques, sinó que, begudes, constitueixen allò que el

►

